

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การนำเสนอผลการศึกษาในบทนี้ แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน เรียงตามลำดับเนื้อหาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

**ส่วนที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล กับ รูปแบบการ
ท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง**

ส่วนที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวนทั้งหมด 200 คน จากแบบสอบถามส่วนที่หนึ่ง ได้ถามถึงปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว และการพักค้างคืนของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มากกว่า เพศชาย โดยแบ่งเป็น เพศหญิง ร้อยละ 74 และ เพศชาย ร้อยละ 26

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาคเหนือ คิดเป็นร้อยละ 74 รองลงมาคือ ภาคกลาง ร้อยละ 15 ภาคอีสาน ร้อยละ 5 ภาคใต้ ร้อยละ 4 ภาคตะวันตก ร้อยละ 1.5 และ ภาคตะวันออก ร้อยละ 0.5

ส่วนด้านการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว นั้น กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 87 มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนกลุ่มตัวอย่าง อีกร้อยละ 13 ไม่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว สำหรับด้านการพักค้างคืนนั้น กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เดินทางท่องเที่ยว 1-3 วัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ เดินทางท่องเที่ยว 4-6 วัน คิดเป็นร้อยละ 31.5 เดินทางท่องเที่ยว มากกว่า 6 วัน คิดเป็นร้อยละ 25 และ เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ คิดเป็นร้อยละ 6

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง ได้ยกนำเสนอในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ	ชาย		หญิง		รวม	
จำนวน (คน)	52		148		200	
ร้อยละ	26.0		74.0		100	

ภูมิลำเนา (ภาค)	เหนือ	กลาง	อีสาน	ตะวันออก	ตะวันตก	ใต้	รวม
จำนวน (คน)	148	30	10	1	3	8	200
ร้อยละ	74.0	15.0	5.0	0.5	1.5	4.0	100

การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว	มี	ไม่มี	รวม
จำนวน (คน)	174	26	200
ร้อยละ	87.0	13.0	100

การพักค้างคืน	ไปเช้า-เย็นกลับ	1-3 วัน	4-6 วัน	มากกว่า 6 วัน	รวม
จำนวน (คน)	12	75	63	50	200
ร้อยละ	6.0	37.5	31.5	25.0	100

ส่วนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้ เป็นผลการวิเคราะห์ด้านรูปแบบการท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่างจากผลการศึกษาที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่สอง ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่ได้แยกนำเสนอในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.3 แสดงแหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.4 แสดงความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.5 แสดงรายการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.6 แสดงแนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ในด้านวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เดินทางท่องเที่ยว เพื่อพักผ่อนมากเป็นอันดับหนึ่ง สูงถึงร้อยละ 81 รองลงมาคือ เพื่อเยี่ยมเพื่อน/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 17 และ เลือกการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง สูงถึงร้อยละ 96.5 มีกลุ่มตัวอย่างเพียง ร้อยละ 3.5 เท่านั้น ที่เลือกซื้อทัวร์เหมาจ่าย (Package tour) นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.5 รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 27 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว มากกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.5 รองลงมาคือ 1,000-2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.5 และ 2,001-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2 แสดงวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว	พักผ่อน	เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	การศาสนา	ธุรกิจ	รวม
จำนวน (คน)	162	34	2	2	200
ร้อยละ	81.0	17.0	1.0	1.0	100
การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว	ด้วยตัวเอง	ซื้อทัวร์เหมาจ่าย	รวม		
จำนวน (คน)	193	7	200		
ร้อยละ	96.5	3.5	100		
บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว	ครอบครัว/ญาติ	กลุ่มเพื่อน	คนรัก	คนเดียว	รวม
จำนวน (คน)	135	54	2	9	200
ร้อยละ	67.5	27.0	1.0	4.5	100
ค่าใช้จ่าย (บาท)	น้อยกว่า 1,000	1,000-2,000	2,001-3,000	มากกว่า 3,000	รวม
จำนวน (คน)	26	49	42	83	200
ร้อยละ	13.0	24.5	21.0	41.5	100

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากเพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาคือ ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน คิดเป็นร้อยละ 23.7 หนังสือแนะนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 13.5 โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 13.1 อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 8.3 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท.) คิดเป็นร้อยละ 7.6 บริษัทนำเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 2.9 และ ไม่มีการหาข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3 แสดงแหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

แหล่งที่มา ของข้อมูล ท่องเที่ยว	ประสบการณ์	บริษัท นำเที่ยว	หนังสือ แนะนำเที่ยว	เพื่อนบุคคล ที่เคยไป มาก่อน	โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ	อินเทอร์เน็ต	ท.ท.ท.	ไม่มีการ หาข้อมูล	รวม
เลือก									
จำนวน (คน)	128	16	73	160	71	45	41	5	539
ร้อยละ	23.7	2.9	13.5	29.6	13.1	8.3	7.6	0.9	100
ไม่เลือก									
จำนวน (คน)	72	184	127	40	129	155	159	195	1,061
ร้อยละ	6.7	17.3	11.9	3.7	12.1	14.6	14.9	18.3	100

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ ต้องการข้อมูลด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 18 (ดูตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4 แสดงความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

ความต้องการข้อมูล ข้อมูลการท่องเที่ยว	สถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว	สิ่งอำนวยความสะดวก	แผนที่	สภาพแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง	รวม
จำนวน (คน)	123	36	21	20	200
ร้อยละ	61.5	18.0	10.5	10.0	100

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ รายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 33.5 (ดูตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5 แสดงรายการท่องเที่ยว

รายการท่องเที่ยว	ศิลปวัฒนธรรม	ชมบ้านเมือง	เชิงนิเวศ	เชิงสุขภาพ	หาดทราย ชายทะเล	รวม
จำนวน (คน)	19	30	67	5	79	200
ร้อยละ	9.5	15.0	33.5	2.5	39.5	100

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ เห็นว่า ประเทศไทย ควรมีแนวโน้มนำการท่องเที่ยว ที่ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือ เป็นเมืองปลอดภัย และ เป็นเมืองที่เน้นศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 12.5 และ 12 (ดูตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6 แสดงแนวโน้มนำการท่องเที่ยวของประเทศไทย

แนวโน้มนำการท่องเที่ยว	เมืองปลอดภัย	ประชุมสัมมนา	สิ่งแวดล้อม	ศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต	เชิงเกษตร	รวม
จำนวน (คน)	25	-	140	24	11	200
ร้อยละ	12.5	-	70.0	12.0	5.5	100

ส่วนที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล กับ รูปแบบการ ท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้ เป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ ภูมิลำเนา การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว และ การพักค้างคืน กับ รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งวิเคราะห์โดยใช้การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม (Cross tabulation) และ การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square test) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์ กล่าวคือ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่จะยอมรับได้ที่ 0.05

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ เดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน โดยแบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 86.5 และ เพศหญิง ร้อยละ 79.1 รองลงมาคือ เพื่อเยี่ยมเพื่อน/ญาติ โดยแบ่งเป็นเพศชาย ร้อยละ 13.5 และ เพศหญิง ร้อยละ 18.2

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

เพศ		วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว				รวม
		พักผ่อน	เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	การศาสนา	ธุรกิจ	
ชาย	จำนวน (คน)	45	7	-	-	52
	ร้อยละ	86.5	13.5	-	-	100
หญิง	จำนวน (คน)	117	27	2	2	148
	ร้อยละ	79.1	18.2	1.4	1.4	100
รวม	จำนวน (คน)	162	34	2	2	200
	ร้อยละ	81.0	17.0	1.0	1.0	100
Sig.		.534				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ มีการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 92.3 และ เพศหญิง ร้อยละ 98 มีเพียงกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ร้อยละ 7.7 และ เพศหญิง ร้อยละ 2 เท่านั้น ที่ซื้อทัวร์เหมาจ่าย (Package tour)

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

เพศ	การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว		รวม
	ด้วยตัวเอง	ซื้อทัวร์เหมาจ่าย	
ชาย จำนวน (คน)	48	4	52
ร้อยละ	92.3	7.7	100
หญิง จำนวน (คน)	145	3	148
ร้อยละ	98.0	2.0	100
รวม จำนวน (คน)	193	7	200
ร้อยละ	96.5	3.5	100
Sig. .056			

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่มีบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว คือ ครอบครัว/ญาติ และ กลุ่มเพื่อน ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 46.2 ในขณะที่ เพศหญิง ส่วนใหญ่ เดินทางท่องเที่ยว ร่วมกับครอบครัว/ญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

เพศ		บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว				รวม
		ครอบครัว/ญาติ	กลุ่มเพื่อน	คนรัก	คนเดียว	
ชาย	จำนวน (คน)	24	24	-	4	52
	ร้อยละ	46.2	46.2	-	7.7	100
หญิง	จำนวน (คน)	111	30	2	5	148
	ร้อยละ	75.0	20.3	1.4	3.4	100
รวม	จำนวน (คน)	135	54	2	9	200
	ร้อยละ	67.5	27.0	1.0	4.5	100
Sig.		.001*				

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ มีการใช้จ่ายมากกว่า 3,000 บาท โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 32.7 และ เพศหญิง ร้อยละ 44.6 รองลงมาคือ 1,000-2,000 บาท โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 30.8 และ เพศหญิง ร้อยละ 22.3

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

เพศ	ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (บาท)				รวม
	ต่ำกว่า 1,000	1,000-2,000	2,001-3,000	มากกว่า 3,000	
ชาย จำนวน (คน)	9	16	10	17	52
ร้อยละ	17.3	30.8	19.2	32.7	100
หญิง จำนวน (คน)	17	33	32	66	148
ร้อยละ	11.5	22.3	21.6	44.6	100
รวม จำนวน (คน)	26	49	42	83	200
ร้อยละ	13.0	24.5	21.0	41.5	100
Sig.	.315				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แหล่งที่มาของการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แหล่งที่มาของการท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากแหล่งเดียวกัน คือเพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 29.7 และ เพศหญิง ร้อยละ 29.6 รองลงมาคือ ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 23.9 และ เพศหญิง ร้อยละ 23.6

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว										
เพศ		ประสบ การณ์	บริษัท นำเที่ยว	หนังสือ นำเที่ยว	เพื่อน/ บุคคลอื่น	โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ	อินเทอร์เน็ต เน็ต	ท.ท.ท	ไม่มีการ หาข้อมูล	รวม
ชาย										
เลือก	จำนวน (คน)	33	4	17	41	18	15	9	1	138
	ร้อยละ	23.9	2.8	12.3	29.7	13.0	10.8	6.5	0.7	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	19	48	35	11	34	37	43	51	278
	ร้อยละ	6.8	17.2	12.5	3.9	12.2	13.3	15.4	18.3	100
หญิง										
เลือก	จำนวน (คน)	95	12	56	119	53	30	32	4	401
	ร้อยละ	23.6	2.9	13.9	29.6	13.2	7.4	7.9	0.9	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	53	136	92	29	95	118	116	144	783
	ร้อยละ	6.7	17.3	11.7	3.7	12.1	15.0	14.8	18.3	100
รวม										
เลือก	จำนวน (คน)	128	16	73	160	71	45	41	5	539
	ร้อยละ	23.7	2.9	13.5	29.6	13.1	8.3	7.6	0.9	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	72	184	127	40	129	155	159	195	1,061
	ร้อยละ	6.7	17.3	11.9	3.7	12.1	14.6	14.9	18.3	100
Sig.		.925	.924	.658	.809	.877	.203	.507	.757	

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ มีความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 55.8 และ เพศหญิง ร้อยละ 63.5

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

เพศ	ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว				รวม
	สถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว	ถึงอำนวยความสะดวก	แผนที่	สภาพแหล่งท่องเที่ยว ปลายทาง	
ชาย	จำนวน (คน)	29	10	8	52
	ร้อยละ	55.8	19.2	15.4	100
หญิง	จำนวน (คน)	94	26	13	148
	ร้อยละ	63.5	17.6	8.8	100
รวม	จำนวน (คน)	123	36	21	200
	ร้อยละ	61.5	18.0	10.5	100
Sig.	.564				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ รายการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ รายการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างสนใจพบว่า เพศชาย ส่วนใหญ่ สนใจรายการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ รายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล คิดเป็นร้อยละ 26.9 ส่วนเพศหญิง ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.9 รองลงมาคือ รายการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 31.8

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ รายการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ รายการท่องเที่ยว

เพศ		รายการท่องเที่ยว					รวม
		ศิลปวัฒนธรรม	ชมบ้านเมือง	เชิงนิเวศ	สุขภาพ	หาดทราย ชายทะเล	
ชาย	จำนวน (คน)	4	12	20	2	14	52
	ร้อยละ	7.7	23.1	38.5	3.8	26.9	100
หญิง	จำนวน (คน)	15	18	47	3	65	148
	ร้อยละ	10.1	12.2	31.8	2.0	43.9	100
รวม	จำนวน (คน)	19	30	67	5	79	200
	ร้อยละ	9.5	15.0	33.5	2.5	39.5	100
Sig. .129							

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ส่วนใหญ่ เห็นว่า ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งเป็น เพศชาย ร้อยละ 69.2 และ เพศหญิง ร้อยละ 70.3

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย (ดูตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

เพศ	แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย					รวม
	เมืองปลอด ภาษี	ประชุม สัมมนา	สิ่งแวดล้อม	ศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต	เชิงเกษตร	
ชาย จำนวน (คน)	6	-	36	7	3	52
ร้อยละ	11.5	-	69.2	13.5	5.8	100
หญิง จำนวน (คน)	19	-	104	17	8	148
ร้อยละ	12.8	-	70.3	11.5	5.4	100
รวม จำนวน (คน)	25	-	140	24	11	200
ร้อยละ	12.5	-	70.0	12.0	5.5	100
Sig.	.979					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนา กับ รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนา กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว จากการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนา กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในทุกภาค เดินทางท่องเที่ยวด้วยวัตถุประสงค์ที่เหมือนกัน คือ เพื่อพักผ่อน โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่าง ที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาค ตะวันออก และ ภาคตะวันตก ร้อยละ 100 ภาคอีสาน ร้อยละ 90 ภาคใต้ ร้อยละ 87.5 ภาคกลาง ร้อยละ 83.3 และ ภาคเหนือ ร้อยละ 79.1 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิลำเนา ไม่มีความสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนา กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

ภูมิลำเนา (ภาค)		วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว				รวม
		พักผ่อน	เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	การศาสนา	ธุรกิจ	
เหนือ	จำนวน (คน)	117	27	2	2	148
	ร้อยละ	79.1	18.2	1.4	1.4	100
กลาง	จำนวน (คน)	25	5	-	-	30
	ร้อยละ	83.3	16.7	-	-	100
อีสาน	จำนวน (คน)	9	1	-	-	10
	ร้อยละ	90.0	10.0	-	-	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	1	-	-	-	1
	ร้อยละ	100	-	-	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	3	-	-	-	3
	ร้อยละ	100	-	-	-	100
ใต้	จำนวน (คน)	7	1	-	-	8
	ร้อยละ	87.5	12.5	-	-	100
รวม	จำนวน (คน)	162	34	2	2	200
	ร้อยละ	81.0	17.0	1.0	1.0	100
Sig.	1.000					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในทุกภาค มีการจัดการการเดินทางด้วยตัวเอง โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และ ภาคใต้ทั้งหมด ร้อยละ 100 ภาคเหนือ ร้อยละ 95.9 และ ภาคอีสาน ร้อยละ 90 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)		การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว		รวม
		ด้วยตัวเอง	ซื้อทัวร์เหมาจ่าย	
เหนือ	จำนวน (คน)	142	6	148
	ร้อยละ	95.9	4.1	74.0
กลาง	จำนวน (คน)	30	-	30
	ร้อยละ	100	-	100
อีสาน	จำนวน (คน)	9	1	10
	ร้อยละ	90.0	10.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	1	-	1
	ร้อยละ	100	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	3	-	3
	ร้อยละ	100	-	100
ใต้	จำนวน (คน)	8	-	8
	ร้อยละ	100	-	100
รวม	จำนวน (คน)	193	7	200
	ร้อยละ	96.5	3.5	100
Sig.		.714		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทุกภาค ส่วนใหญ่ มีบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ที่เหมือนกัน คือ ครอบครัว/ญาติ โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันตก ทั้งหมด ร้อยละ 100 ภาคใต้ ร้อยละ 87.5 ภาคเหนือ ร้อยละ 68.2 ภาคกลาง และ ภาคอีสาน ร้อยละ 60 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันออกทั้งหมด เดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 100

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)		บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว				รวม
		ครอบครัว/ญาติ	กลุ่มเพื่อน	คนรัก	คนเดียว	
เหนือ	จำนวน (คน)	101	37	2	8	148
	ร้อยละ	68.2	25.0	1.4	5.4	100
กลาง	จำนวน (คน)	18	12	-	-	30
	ร้อยละ	60.0	40.0	-	-	100
อีสาน	จำนวน (คน)	6	3	-	1	10
	ร้อยละ	60.0	30.0	-	10.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	-	1	-	-	1
	ร้อยละ	-	100	-	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	3	-	-	-	3
	ร้อยละ	100	-	-	-	100
ใต้	จำนวน (คน)	7	1	-	-	8
	ร้อยละ	87.5	12.5	-	-	100
รวม	จำนวน (คน)	135	54	2	9	200
	ร้อยละ	67.5	27.0	1.0	4.5	100
Sig.		.750				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 3,000 บาท ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคเหนือ ร้อยละ 48.6 ภาคใต้ ร้อยละ 37.5 และ ภาคอีสาน ร้อยละ 30

ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว 2,001-3,000 บาท ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันออก ร้อยละ 100 ภาคใต้ ร้อยละ 37.5 และ ภาคกลาง ร้อยละ 30

ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว 1,000-2,000 บาท ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันตก ร้อยละ 66.7 ภาคอีสาน และ ภาคกลาง ร้อยละ 30

จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคใต้ มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 2,001-3,000 บาท และ มากกว่า 3,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคอีสาน มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 1,000-2,000 บาท และ มากกว่า 3,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคกลาง มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในช่วง 1,000-2,000 บาท และ 2,001-3,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากันคิดเป็นร้อยละ 30

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)		ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (บาท)				รวม
		ต่ำกว่า 1,000	1,000-2,000	2,001-3,000	มากกว่า 3,000	
เหนือ	จำนวน (คน)	15	34	27	72	148
	ร้อยละ	10.1	23.0	18.2	48.6	100
กลาง	จำนวน (คน)	8	9	9	4	30
	ร้อยละ	26.7	30.0	30.0	13.3	100
อีสาน	จำนวน (คน)	2	3	2	3	10
	ร้อยละ	20.0	30.0	20.0	30.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	-	-	1	-	1
	ร้อยละ	-	-	100	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	-	2	-	1	3
	ร้อยละ	-	66.7	-	33.3	100
ใต้	จำนวน (คน)	1	1	3	3	8
	ร้อยละ	12.5	12.5	37.5	37.5	100
รวม	จำนวน (คน)	26	49	42	83	200
	ร้อยละ	13.0	24.5	21.0	41.5	100
Sig.		.059				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในทุกภาค ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากแหล่งเดียวกัน คือ เพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคตะวันออก ร้อยละ 50 ภาคกลาง ร้อยละ 31.2 ภาคใต้ ร้อยละ 30.4 ภาคตะวันตก ร้อยละ 30 ภาคเหนือ ร้อยละ 29.5 และ ภาคอีสาน ร้อยละ 25.8 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ในภาคตะวันออก และ ตะวันตก ยังใช้ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน เป็นแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว ในสัดส่วนที่เท่ากันกับ แหล่งข้อมูลจากเพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคอีสานยังใช้หนังสือแนะนำเที่ยว เป็นแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวประกอบอีกด้วย

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)	แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม
	ประสบ การณ์	บริษัท นำเที่ยว	หนังสือ นำเที่ยว	เพื่อน/ บุคคล อื่น	โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ	อิน เตอร์ เน็ต	ท.ท.ท	ไม่มี การหา ข้อมูล	
เหนือ เลือก จำนวน (คน)	92	14	51	116	53	35	28	4	393
ร้อยละ	23.4	3.5	12.9	29.5	13.4	8.9	7.1	1.0	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	56	134	97	32	95	113	120	144	791
ร้อยละ	7.0	16.9	12.2	4.0	12.0	14.2	15.1	18.2	100
กลาง เลือก จำนวน (คน)	21	1	10	25	8	6	8	1	80
ร้อยละ	26.2	1.2	12.5	31.2	10.0	7.5	10.0	1.2	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	9	29	20	5	22	24	22	29	160
ร้อยละ	5.6	18.1	12.5	3.1	13.7	15.0	13.7	18.1	100
อีสาน เลือก จำนวน (คน)	5	1	8	8	4	3	2	-	31
ร้อยละ	16.1	3.2	25.8	25.8	12.9	9.6	6.4	-	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	5	9	2	2	6	7	8	10	49
ร้อยละ	102	18.3	4.0	4.0	12.2	14.2	16.3	20.4	100
ตะวันออก เลือก จำนวน (คน)	1	-	-	1	-	-	-	-	2
ร้อยละ	50.0	-	-	50.0	-	-	-	-	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	-	1	1	-	1	1	1	1	6
ร้อยละ	-	16.6	16.6	-	16.6	16.6	16.6	16.6	100
ตะวันตก เลือก จำนวน (คน)	3	-	1	3	2	-	1	-	10
ร้อยละ	30.0	-	10.0	30.0	20.0	-	10.0	-	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	-	3	2	-	1	3	2	3	14
ร้อยละ	-	21.4	14.2	-	7.1	21.4	14.2	21.4	100
ใต้ เลือก จำนวน (คน)	6	-	3	7	4	1	2	-	23
ร้อยละ	26.0	-	13.0	30.4	17.3	4.3	8.6	-	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	2	8	5	1	4	7	6	8	41
ร้อยละ	4.8	19.5	12.1	2.4	9.7	17.0	14.6	19.5	100
รวม เลือก จำนวน (คน)	128	16	73	160	71	45	41	5	539
ร้อยละ	23.7	2.9	13.5	29.6	13.1	8.3	7.6	0.9	100
ไม่เลือก จำนวน (คน)	72	184	127	40	129	155	159	195	1,061
ร้อยละ	6.7	17.3	11.9	3.7	12.1	14.6	14.9	18.3	100
Sig.	.520	.789	.488	.885	.597	.826	.903	.984	

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว
จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว
ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทุกภาค มีความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน
คือ ด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาค
ตะวันตก ร้อยละ 100 ภาคใต้ ร้อยละ 75 ภาคอีสาน ร้อยละ 70 ภาคกลาง ร้อยละ 63.3 และ ภาค
เหนือ ร้อยละ 59.5 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาคตะวันออกทั้งหมด ต้องการ
ข้อมูลการท่องเที่ยวด้านแผนที่ คิดเป็นร้อยละ 100

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความ
ต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)		ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว				รวม
		สถานที่/กิจ	สิ่งอำนวยความสะดวก	แผนที่	สภาพแหล่งท่องเที่ยว	
		กรรมการท่องเที่ยว			ปลายทาง	
เหนือ	จำนวน (คน)	88	31	16	13	148
	ร้อยละ	59.5	20.9	10.8	8.8	100
กลาง	จำนวน (คน)	19	5	3	3	30
	ร้อยละ	63.3	16.7	10.0	10.0	100
อีสาน	จำนวน (คน)	7	-	-	3	10
	ร้อยละ	70.0	-	-	30.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	-	-	1	-	1
	ร้อยละ	-	-	100	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	3	-	-	-	3
	ร้อยละ	100	-	-	-	100
ใต้	จำนวน (คน)	6	-	1	1	8
	ร้อยละ	75.0	-	12.5	12.5	100
รวม	จำนวน (คน)	123	36	21	20	200
	ร้อยละ	61.5	18.0	10.5	10.0	100
Sig.		.163				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ รายการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ รายการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทุกภาค ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ รายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาค ตะวันตก ร้อยละ 66.7 ภาคเหนือ ร้อยละ 40.5 ภาคใต้ ร้อยละ 37.5 ภาคกลาง ร้อยละ 36.7 และ ภาคอีสาน ร้อยละ 30 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน ภาคตะวันออกทั้งหมด สนใจรายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคอีสาน ยังมีความสนใจในรายการท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม และ รายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ในสัดส่วนที่เท่ากันกับ รายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล โดยคิดเป็นร้อยละ 30

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ รายการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ รายการท่องเที่ยว

ภูมิฐานะ (ภาค)		รายการท่องเที่ยว					รวม
		ศิลปวัฒนธรรม	ชมบ้านเมือง	เชิงนิเวศ	สุขภาพ	หาดทราย ชายทะเล	
เหนือ	จำนวน (คน)	12	23	50	3	60	148
	ร้อยละ	8.1	15.5	33.8	2.0	40.5	100
กลาง	จำนวน (คน)	3	4	10	2	11	30
	ร้อยละ	10.0	13.3	33.3	6.7	36.7	100
อีสาน	จำนวน (คน)	3	1	3	-	3	10
	ร้อยละ	30.0	10.0	30.0	-	30.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	-	-	1	-	-	1
	ร้อยละ	-	-	100	-	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	-	-	1	-	2	3
	ร้อยละ	-	-	33.3	-	66.7	100
ใต้	จำนวน (คน)	1	2	2	-	3	8
	ร้อยละ	12.5	25.0	25.0	-	37.5	100
รวม	จำนวน (คน)	19	30	67	5	79	200
	ร้อยละ	9.5	15.0	33.5	2.5	39.5	100
Sig.		.910					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทยจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทุกภาค มีความเห็นที่เหมือนกัน คือ ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันตก ร้อยละ 100 ภาคใต้ ร้อยละ 87.5 ภาคกลาง และ ภาคอีสาน ร้อยละ 70 และภาคเหนือ ร้อยละ 68.9 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิฐานะอยู่ใน ภาคตะวันออกทั้งหมด เห็นว่า ประเทศไทยควรเป็นเมืองปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 100

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ภูมิฐานะ ไม่มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย (ดูตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิฐานะ กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ภูมิฐานะ (ภาค)		แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย					รวม
		เมืองปลอดภัย	ประชนสัมมนา	สิ่งแวดล้อม	ศิลปวัฒนธรรม/ วิถีชีวิต	เชิงเกษตร	
เหนือ	จำนวน (คน)	22	-	102	16	8	148
	ร้อยละ	14.9	-	68.9	10.8	5.4	100
กลาง	จำนวน (คน)	1	-	21	6	2	30
	ร้อยละ	3.3	-	70.0	20.0	6.7	100
อีสาน	จำนวน (คน)	1	-	7	1	1	10
	ร้อยละ	10.0	-	70.0	10.0	10.0	100
ตะวันออก	จำนวน (คน)	1	-	-	-	-	1
	ร้อยละ	100	-	-	-	-	100
ตะวันตก	จำนวน (คน)	-	-	3	-	-	3
	ร้อยละ	-	-	100	-	-	100
ใต้	จำนวน (คน)	-	-	7	1	-	8
	ร้อยละ	-	-	87.5	12.5	-	100
รวม	จำนวน (คน)	25	-	140	24	11	200
	ร้อยละ	12.5	-	70.0	12.0	5.5	100
Sig.		.445					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ รูปแบบการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ เพื่อพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 81.6 และ 76.9 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มี ความสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทาง ท่องเที่ยว	วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว				รวม
	พักผ่อน	เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	การศาสนา	ธุรกิจ	
มี					
จำนวน (คน)	142	28	2	2	174
ร้อยละ	81.6	16.1	1.1	1.1	100
ไม่มี					
จำนวน (คน)	20	6	-	-	26
ร้อยละ	76.9	23.1	-	-	100
รวม					
จำนวน (คน)	162	34	2	2	200
ร้อยละ	81.0	17.0	1.0	1.0	100
Sig.	.727				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 97.1 และ 92.3 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มี ความสัมพันธ์กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทาง ท่องเที่ยว	การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว		รวม
	ด้วยตัวเอง	ซื้อทัวร์เหมาจ่าย	
มี จำนวน (คน)	169	5	174
ร้อยละ	97.1	2.9	100
ไม่มี จำนวน (คน)	24	2	26
ร้อยละ	92.3	7.7	100
รวม จำนวน (คน)	193	7	200
ร้อยละ	96.5	3.5	100
Sig. .212			

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ครอบครัว/ญาติ คิดเป็นร้อยละ 70.1 และ 50 ตามลำดับ รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 25.9 และ 34.6 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทาง ท่องเที่ยว	บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว				รวม
	ครอบครัว/ญาติ	กลุ่มเพื่อน	คนรัก	คนเดียว	
มี					
จำนวน (คน)	122	45	2	5	174
ร้อยละ	70.1	25.9	1.1	2.9	100
ไม่มี					
จำนวน (คน)	13	9	-	4	26
ร้อยละ	50.0	34.6	-	15.4	100
รวม					
จำนวน (คน)	135	54	2	9	200
ร้อยละ	67.5	27.0	1.0	4.5	100
Sig.	.017*				

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 3,000 บาท ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มที่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 45.4 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว 1,000-2,000 บาท ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มที่ไม่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 46.2

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทาง ท่องเที่ยว		ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (บาท)				รวม
		ต่ำกว่า 1,000	1,000-2,000	2,001-3,000	มากกว่า 3,000	
มี	จำนวน (คน)	22	37	36	79	174
	ร้อยละ	12.6	21.3	20.7	45.4	100
ไม่มี	จำนวน (คน)	4	12	6	4	26
	ร้อยละ	15.4	46.2	23.1	15.4	100
รวม	จำนวน (คน)	26	49	42	83	200
	ร้อยละ	13.0	24.5	21.0	41.5	100
Sig.		.013*				

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แหล่งที่มาข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากแหล่งเดียวกัน คือ เพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 32.7 ตามลำดับ รองลงมาคือ ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน คิดเป็นร้อยละ 23 และ 29.3 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

การวางแผน		แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว							
การเดินทาง		ประสบ	บริษัท	หนังสือ	เพื่อน/ บุคคลอื่น	โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ	อินเตอร์ เน็ต	ท.ท.ท	รวม
ท่องเที่ยว		การณ์	นำเที่ยว	นันทิยา				ไม่มีกร หาข้อมูล	
มีการวางแผน									
เลือก	จำนวน (คน)	111	14	67	141	66	41	37	481
	ร้อยละ	23.0	2.9	13.9	29.3	13.7	8.5	7.6	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	63	160	107	33	108	133	137	911
	ร้อยละ	6.9	17.5	11.7	3.6	11.8	14.5	15.0	100
ไม่มีการวางแผน									
เลือก	จำนวน(คน)	17	2	6	19	5	4	4	58
	ร้อยละ	29.3	3.4	10.3	32.7	8.6	6.8	6.8	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	9	24	20	7	21	22	25	150
	ร้อยละ	6.0	16.0	13.3	4.6	14.0	14.6	16.6	100
รวม									
เลือก	จำนวน (คน)	128	16	73	160	71	45	41	539
	ร้อยละ	23.7	2.9	13.5	29.6	13.1	8.3	7.6	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	72	184	127	40	129	155	159	1,061
	ร้อยละ	6.7	17.3	11.9	3.7	12.1	14.6	14.9	100
Sig.		.875	.951	.280	.344	.063	.352	.488	.637

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 62.6 และ 53.8 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มี ความสัมพันธ์กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว		ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว				รวม
		สถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว	สิ่งอำนวยความสะดวก	แผนที่	สภาพแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง	
มี	จำนวน (คน)	109	30	18	17	174
	ร้อยละ	62.6	17.2	10.3	9.8	100
ไม่มี	จำนวน (คน)	14	6	3	3	26
	ร้อยละ	53.8	23.1	11.5	11.5	100
รวม	จำนวน (คน)	123	36	21	20	200
	ร้อยละ	61.5	18.0	10.5	10.0	100
Sig. .846						

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ รายการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ รายการท่องเที่ยว ที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาคือ รายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 32.2 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาคือ รายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล คิดเป็นร้อยละ 38.5

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ รายการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ รายการท่องเที่ยว

การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว		รายการท่องเที่ยว					รวม
		ศิลปวัฒนธรรม	ชมบ้านเมือง	เชิงนิเวศ	สุขภาพ	หาดทราย ชายทะเล	
มี	จำนวน (คน)	19	25	56	5	69	174
	ร้อยละ	10.9	14.4	32.2	2.9	39.7	100
ไม่มี	จำนวน (คน)	-	5	11	-	10	26
	ร้อยละ	-	19.2	42.3	-	38.5	100
รวม	จำนวน (คน)	19	30	67	5	79	200
	ร้อยละ	9.5	15.0	33.5	2.5	39.5	100
Sig.		.326					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ มีความเห็นที่เหมือนกัน คือ ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 71.3 และ 61.5 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย (ดูตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว		แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย					รวม
		เมืองปลอดภัย	ประชุมสัมมนา	สิ่งแวดล้อม	ศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต	เชิงเกษตร	
มี	จำนวน (คน)	21	-	124	20	9	174
	ร้อยละ	12.1	-	71.3	11.5	5.2	100
ไม่มี	จำนวน (คน)	4	-	16	4	2	26
	ร้อยละ	15.4	-	61.5	15.4	7.7	100
รวม	จำนวน (คน)	25	-	140	24	11	200
	ร้อยละ	12.5	-	70.0	12.0	5.5	100
Sig.		.789					

**ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ รูปแบบการท่องเที่ยวของ
กลุ่มตัวอย่าง**

**ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ วัตถุประสงค์การเดินทาง
ท่องเที่ยว**

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การพักค้างคืน ส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ เพื่อพักผ่อน โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้ที่เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ ร้อยละ 91.7 ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 84 ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 81 ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 74 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		วัตถุประสงค์การเดินทางท่องเที่ยว				รวม
		พักผ่อน	เยี่ยมเพื่อน/ญาติ	การศาสนา	ธุรกิจ	
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	11	1	-	-	12
	ร้อยละ	91.7	8.3	-	-	100
1-3 วัน	จำนวน (คน)	63	12	-	-	75
	ร้อยละ	84.0	16.0	-	-	100
4-6 วัน	จำนวน (คน)	51	11	1	-	63
	ร้อยละ	81.0	17.5	1.6	-	100
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	37	10	1	2	50
	ร้อยละ	74.0	20.0	2.0	4.0	100
รวม	จำนวน (คน)	162	34	2	2	200
	ร้อยละ	81.0	17.0	1.0	1.0	100
Sig.		.438				

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การพักค้างคืน มีการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ด้วยตัวเอง โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 100 ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 96 ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 94 และ ผู้ที่เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ ร้อยละ 91.7 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		การจัดการการเดินทางท่องเที่ยว		รวม
		ด้วยตัวเอง	ซื้อทัวร์เหมาจ่าย	
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	11	1	12
	ร้อยละ	91.7	8.3	100
1-3 วัน	จำนวน (คน)	72	3	75
	ร้อยละ	96.0	4.0	100
4-6 วัน	จำนวน (คน)	63	-	63
	ร้อยละ	100	-	100
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	47	3	50
	ร้อยละ	94.0	6.0	100
รวม	จำนวน (คน)	193	7	200
	ร้อยละ	96.5	3.5	100
Sig.		.251		

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ หรือ ไม่มีการพักค้างคืน ส่วนใหญ่ มีบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว คือ กลุ่มเพื่อน มากกว่าไปกับ ครอบครัว/ญาติ คือ ร้อยละ 50 และ 41.7 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการพักค้างคืน ส่วนใหญ่ มีบุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ครอบครัว/ญาติ โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 79.4 ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 74 และ ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 57.3 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน มีความสัมพันธ์กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		บุคคลที่ร่วมเดินทางท่องเที่ยว			
		ครอบครัว/ญาติ	กลุ่มเพื่อน	คนรัก	คนเดียว
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	5	6	-	1
	ร้อยละ	41.7	50.0	-	8.3
1-3 วัน	จำนวน (คน)	43	29	-	3
	ร้อยละ	57.3	38.7	-	4.0
4-6 วัน	จำนวน (คน)	50	10	2	1
	ร้อยละ	79.4	15.9	3.2	1.6
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	37	9	-	4
	ร้อยละ	74.0	18.0	-	8.0
รวม	จำนวน (คน)	135	54	2	9
	ร้อยละ	67.5	27.0	1.0	4.5
Sig.		.009*			

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพักค้างคืน กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 3,000 บาท ส่วนใหญ่ จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 62 และ พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 41.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว 1,000-2,000 บาท ส่วนใหญ่ จะพักค้างคืน 1-3 วัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ กลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว น้อยกว่า 1,000 บาท ส่วนใหญ่ จะไม่มีการพักค้างคืน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน มีความสัมพันธ์กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.34)

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว (บาท)			
		ต่ำกว่า 1,000	1,000-2,000	2,001-3,000	มากกว่า 3,000
ไปเข้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	5	3	-	4
	ร้อยละ	41.7	25.0	-	33.3
1-3 วัน	จำนวน (คน)	14	25	14	22
	ร้อยละ	18.7	33.3	18.7	29.3
4-6 วัน	จำนวน (คน)	2	14	21	26
	ร้อยละ	3.2	22.2	33.3	41.3
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	5	7	7	31
	ร้อยละ	10.0	14.0	14.0	62.0
รวม	จำนวน (คน)	26	49	42	83
	ร้อยละ	13.0	24.5	21.0	41.5
Sig.		.000*			

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p < .05$)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แหล่งที่มาข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่มีการพักค้างคืน หรือ เดินทางแบบไปเช้าเย็นกลับ ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือ เพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน คิดเป็นร้อยละ 28 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการพักค้างคืน ส่วนใหญ่ หาข้อมูลการท่องเที่ยวจากแหล่งเดียวกัน คือ เพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อน โดยแบ่งได้ดังนี้ ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 32 ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 31.1 และ ผู้พักค้างคืน มากกว่า 6 วัน ร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน โดยแบ่งได้ดังนี้ ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 26 ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 24.3 และ ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 18.8

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน มีความสัมพันธ์กับ แหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว ที่ใช้ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน เป็นแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.35)

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		แหล่งที่มาของข้อมูลการท่องเที่ยว								รวม
		ประสบ การณ์	บริษัท นำเที่ยว	หนังสือ นำเที่ยว	เพื่อน/ บุคคลอื่น	โฆษณา โบรชัวร์ แผ่นพับ	อินเตอร์ เน็ต	ท.ท.ท	ไม่มีการหา ข้อมูล	
ไปเข้าเย็นกลับ										
เลือก	จำนวน (คน)	9	-	2	7	2	3	1	1	25
	ร้อยละ	36.0	-	8.0	28.0	8.0	12.0	4.0	4.0	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	3	12	10	5	10	9	11	11	71
	ร้อยละ	4.2	16.9	14.0	7.0	14.0	12.6	15.4	15.4	100
1-3 วัน										
เลือก	จำนวน (คน)	48	5	19	59	22	16	14	1	184
	ร้อยละ	26.0	2.7	10.3	32.0	11.9	8.6	7.6	0.5	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	27	70	56	16	53	59	61	74	416
	ร้อยละ	6.4	16.8	13.4	3.8	12.7	14.1	14.6	17.7	100
4-6 วัน										
เลือก	จำนวน (คน)	32	4	31	53	25	10	13	2	170
	ร้อยละ	18.8	2.3	18.2	31.1	14.7	5.8	7.6	1.1	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	31	59	32	10	38	53	50	61	334
	ร้อยละ	9.2	17.6	9.5	2.9	11.3	15.8	14.9	18.2	100
มากกว่า 6 วัน										
เลือก	จำนวน (คน)	39	7	21	41	22	16	13	1	160
	ร้อยละ	24.3	4.3	13.1	25.6	13.7	10.0	8.1	0.6	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	11	43	29	9	28	34	37	49	240
	ร้อยละ	4.5	17.9	12.0	3.7	11.6	14.1	15.4	20.4	100
รวม										
เลือก	จำนวน (คน)	128	16	73	160	71	45	41	5	539
	ร้อยละ	23.7	2.9	13.5	29.6	13.1	8.3	7.6	0.9	100
ไม่เลือก	จำนวน (คน)	72	184	127	40	129	155	159	195	1,061
	ร้อยละ	6.7	17.3	11.9	3.7	12.1	14.6	14.9	18.3	100
Sig.		.022*	.272	.052	.221	.160	.233	.537	.520	

* หมายถึงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p<.05)

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การพักค้างคืน ส่วนใหญ่ มีความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยวที่เหมือนกัน คือ ด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 70.7 ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 58 ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 57.1 และ ผู้ที่เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ ร้อยละ 41.7 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		ความต้องการข้อมูลการท่องเที่ยว				รวม
		สถานที่/กิจกรรม	ถึงอำนวยความสะดวก	แผนที่	สภาพแหล่งท่องเที่ยว	
		การท่องเที่ยว	สะดวก		ปลายทาง	
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	5	4	2	1	12
	ร้อยละ	41.7	33.3	16.7	8.3	100
1-3 วัน	จำนวน (คน)	53	10	5	7	75
	ร้อยละ	70.7	13.3	6.7	9.3	100
4-6 วัน	จำนวน (คน)	36	12	7	8	63
	ร้อยละ	57.1	19.0	11.1	12.7	100
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	29	10	7	4	50
	ร้อยละ	58.0	20.0	14.0	3.0	100
รวม	จำนวน (คน)	123	36	21	20	200
	ร้อยละ	61.5	18.0	10.5	10.0	100
Sig.	.583					

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ รายการท่องเที่ยว

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ รายการท่องเที่ยว ที่กลุ่มตัวอย่างสนใจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ ไม่มีการพักค้างคืน ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็นร้อยละ 58.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการพักค้างคืน ส่วนใหญ่ สนใจรายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน และ ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 40 ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 39.7 ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ รายการท่องเที่ยว (ดูตารางที่ 4.37)

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ รายการท่องเที่ยว

การพักค้างคืน		รายการท่องเที่ยว					รวม
		ศิลปวัฒนธรรม	ชมบ้านเมือง	เชิงนิเวศ	สุขภาพ	หาดทราย ชายทะเล	
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	-	1	7	-	4	12
	ร้อยละ	-	8.3	58.3	-	33.3	100
1-3 วัน	จำนวน (คน)	6	11	27	1	30	75
	ร้อยละ	8.0	14.7	36.0	1.3	40.0	100
4-6 วัน	จำนวน (คน)	6	6	22	4	25	63
	ร้อยละ	9.5	9.5	34.9	6.3	39.7	100
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	7	12	11	-	20	50
	ร้อยละ	14.0	24.0	22.0	-	40.0	100
รวม	จำนวน (คน)	19	30	67	5	79	200
	ร้อยละ	9.5	15.0	33.5	2.5	39.5	100
Sig.	.154						

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ทั้งกลุ่มตัวอย่างที่มี และ ไม่มี การพักค้างคืน ส่วนใหญ่ มีความเห็นที่เหมือนกัน คือ ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยว โดยแบ่งได้ดังนี้ คือ ผู้ที่เดินทางแบบไปเช้า-เย็นกลับ ร้อยละ 75 ผู้พักค้างคืน 1-3 วัน ร้อยละ 72 ผู้พักค้างคืน 4-6 วัน ร้อยละ 69.8 และ ผู้พักค้างคืนมากกว่า 6 วัน ร้อยละ 66

จากการวิเคราะห์ทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การพักค้างคืน ไม่มีความสัมพันธ์กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย (ดูตารางที่ 4.38)

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การพักค้างคืน กับ แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย

การพักค้างคืน	แนวโน้มการท่องเที่ยวของประเทศไทย					รวม	
	เมืองปอดคภาณ	ประชุมสัมมนา	สิ่งแวดล้อม	ศิลปวัฒนธรรม/วิถีชีวิต	เชิงเกษตร		
ไปเช้าเย็นกลับ	จำนวน (คน)	2	-	9	1	-	12
	ร้อยละ	16.7	-	75.0	8.3	-	100
1-3 วัน	จำนวน (คน)	6	-	54	9	6	75
	ร้อยละ	8.0	-	72.0	12.0	8.0	100
4-6 วัน	จำนวน (คน)	7	-	44	10	2	63
	ร้อยละ	11.1	-	69.8	15.9	3.2	100
มากกว่า 6 วัน	จำนวน (คน)	10	-	33	4	3	50
	ร้อยละ	20.0	-	66.0	8.0	6.0	100
รวม	จำนวน (คน)	25	-	140	24	11	200
	ร้อยละ	12.5	-	70.0	12.0	5.5	100
Sig.	.567						